

Službeni list

Europske unije

C 441

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 59.

28. studenoga 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 441/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 441/02 Predmet C-218/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Campobasso – Italija) – kazneni postupak protiv Gianpaolo Paoletti i dr. „Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 6. UEU-a — Članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Načelo retroaktivnosti povoljnijeg kaznenog zakona — Talijanski državljani koji su organizirali nezakonit ulazak rumunjskih državljana u Italiju — Djela poduzeta prije pristupanja Rumunjske Uniji — Učinak pristupanja Rumunjske na kazneno djelo pomaganja nezakonite imigracije — Provedba prava Unije — Nadležnost Suda” 2

2016/C 441/03 Predmet C-318/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italija) – Tecnoedi Costruzioni Srl protiv Comune di Fossano (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava radova — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 7. točka (c) — Pragovi za ugovore o javnoj nabavi — Prag koji nije dostignut — Izuzetno niske ponude — Automatsko isključenje — Mogućnost odabira koju ima javni naručitelj — Obveze javnog naručitelja koje proizlaze iz slobode poslovnog nastana, slobode pružanja usluga i općeg načela nediskriminacije — Ugovori koji mogu predstavljati određeni prekogranični interes) 3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njena nova autentična verzija.

2016/C 441/04	Predmet C-412/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hessisches Finanzgericht – Njemačka) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH protiv Finanzamt Kassel II – Hofgeismar „Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća za određene djelatnosti od javnog interesa — Članak 132. stavak 1. točka (d) — Isporuka ljudskih organa, krvi i mlijeka — Doseg — Plazma iz ljudske krvi koja se prerađuje i koristi u industrijske svrhe”	3
2016/C 441/05	Predmet C-466/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Francuska) – Jean-Michel Adrien i dr. protiv Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Nacionalni službenici upućeni na rad u instituciju ili tijelo Unije — Starosna mirovina — Pravo odabira — Prestanak ili nastavak osiguranja u nacionalnom mirovinskom sustavu — Ograničavanje zbrajanja mirovine stečene na temelju nacionalnog mirovinskog sustava s onom stečenom u mirovinskom sustavu Unije)	4
2016/C 441/06	Predmet C-572/15: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Riigikohus – Estonija) – F. Hoffmann-La Roche AG protiv Accord Healthcare OÜ (Zahtjev za prethodnu odluku — Industrijsko i trgovačko vlasništvo — Patent — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 21. stavak 2. — Prijelazne odredbe — Svjedodžba dodijeljena u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice prije njezina pristupanja Europskoj uniji — Tumačenje članka 21. stavka 2. — Trajanje svjedodžbe — Valjanost članka 21. stavka 2. — Prilagodba sekundarnog zakonodavstva koja izravno proizlazi iz akta o pristupanju — Nenadležnost Suda)	5
2016/C 441/07	Predmet C-576/15: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – Maja Marinova ET protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Veliko Tarnovo pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Članak 9. stavak 1. — Članak 14. stavak 1. — Članci 73., 80. i 273. — Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti — Utaja poreza — Nepravilnosti u računovodstvu — Prikrivanje isporuka i prihoda — Određivanje oporezivog iznosa)	5
2016/C 441/08	Predmet C-583/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. listopada 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike (Povreda obveze države članice — Prometna politika — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Cestovni prijevoznik — Pojednostavljenje i administrativna suradnja — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza — Međupovezanost nacionalnih elektroničkih registara)	6
2016/C 441/09	Predmet C-23/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Zajednička pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza — Nepostojanje međupovezanosti s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica)	7
2016/C 441/10	Predmet C-472/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. kolovoza 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Jorge Luís Colino Sigüenza protiv Ayuntamiento de Valladolid i IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Predmet C-474/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2016. uputio Cour d’appel de Colmar (Francuska) – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Predmet C-486/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. rujna 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Alfreda Sáncheza Martínez i Sandre Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Predmet C-491/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2016. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP protiv Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda	10
2016/C 441/14	Predmet C-498/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. rujna 2016. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Maximilian Schrems protiv Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Predmet C-505/16 P: Žalba koju je 23. rujna 2016. podnijela Olga Stanislavivna Janukovič, kao nasljednica Viktora Viktoroviča Janukoviča, protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 12. srpnja 2016. u predmetu T-347/14: Olga Stanislavivna Janukovič protiv Vijeća Europske unije	11
2016/C 441/16	Predmet C-507/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2016. uputio Administrativen sad Sofija grad (Bugarska) – „Entertainment Bulgaria System” EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakatika” – Sofija	13
2016/C 441/17	Predmet C-511/16: Tužba podnesena 29. rujna 2016. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg	13
Opći sud		
2016/C 441/18	Predmet T-351/13: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler protiv Vijeća („Damping — Uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Konačna antidampinška pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Određivanje uobičajene vrijednosti — Članak 2. stavak 7. točka (a) Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Pravilo niže pristojbe — Članak 9. stavak 4. Uredbe br. 1225/2009 — Obveza obrazlaganja”)	15
2016/C 441/19	Predmet T-367/14: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – August Storck protiv EUIPO-a – Chiquita Brands (Fruitfuls) („Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig Europske unije Fruitfuls — Stvarna uporaba — Članak 51. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	15
2016/C 441/20	Predmet T-418/14: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Sina Bank protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprečavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Tužba za poništenje — Rok za tužbu — Preinaka tužbenog zahtjeva — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)	16
2016/C 441/21	Predmet T-824/14: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Eveready Battery Company protiv EUIPO-a – Hussain i dr. (POWER EDGE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije POWER EDGE — Raniji verbalni žig Europske unije EDGE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 15. stavak 1. i članak 42. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)	17
2016/C 441/22	Predmet T-56/15: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft protiv EUIPO-a (BRAUWELT) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije BRAUWELT — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	18

2016/C 441/23	Predmet T-776/15: Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a (MEISSEN KERAMIK) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije MEISSEN KERAMIK — Relativni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	19
2016/C 441/24	Predmet T-662/16: Tužba podnesena 12. rujna 2016. – Gall Pharma protiv EUIPO -a – Pfizer (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Predmet T-667/16 P: Žalba koju je 19. rujna 2016. podnio Pieter De Meyer i drugi protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-113/15, Adriaen i dr. protiv Komisije	20
2016/C 441/26	Predmet T-668/16 P: Žalba koju je 19. rujna 2016. podnio HL protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-112/15, HL protiv Komisije	22
2016/C 441/27	Predmet T-681/16: Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Henkel Electronic Materials (Belgium) protiv Komisije	23
2016/C 441/28	Predmet T-682/16: Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Francuska protiv Komisije	24
2016/C 441/29	Predmet T-689/16: Tužba podnesena 24. rujna 2016. – PL protiv Komisije	25
2016/C 441/30	Predmet T-691/16: Tužba podnesena 26. rujna 2016. – Elevolution-Engenharia protiv Komisije	26
2016/C 441/31	Predmet T-692/16: Tužba podnesena 27. rujna 2016. – CJ protiv ECDC-a	26
2016/C 441/32	Predmet T-693/16 P: Žalba koju je 28. rujna 2016. podnio HG protiv presude Službeničkog suda od 19. srpnja 2016. u predmetu F-149/15, HG protiv Komisije	27
2016/C 441/33	Predmet T-695/16 P: Žalba koju je 29. rujna 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-104/15, U (*) protiv Komisije	28
2016/C 441/34	Predmet T-698/16: Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Trasta Komerčbanka i drugi protiv ESB-a	29
2016/C 441/35	Predmet T-702/16 P: Žalba koju su 30. rujna 2016. podnijeli José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-126/15, Barroso Truta i dr. protiv Suda	30
2016/C 441/36	Predmet T-715/16: Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Pebagua protiv Komisije	31
2016/C 441/37	Predmet T-717/16: Tužba podnesena 4. listopada 2016. – Waldhausen protiv EUIPO-a (prikaz siluete konjske glave)	31
2016/C 441/38	Predmet T-719/16: Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Predmet T-720/16: Tužba podnesena 10. listopada 2016. – ARFEA protiv Komisije	32
2016/C 441/40	Predmet T-724/16 P: Žalba koju su 12. listopada 2016. podnijeli Giorgio Cocchi i Nicola Falcione protiv rješenja Službeničkog suda od 2. kolovoza 2016. u predmetu F-134/11, Cocchi i Falcione protiv Komisije	34

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2016/C 441/01)***Posljednja objava**

SL C 428, 21.11.2016.

Prethodne objave

SL C 419, 14.11.2016.

SL C 410, 7.11.2016.

SL C 402, 31.10.2016.

SL C 392, 24.10.2016.

SL C 383, 17.10.2016.

SL C 371, 10.10.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Campobasso – Italija) – kazneni postupak protiv Gianpaolo Paoletti i dr.

(Predmet C-218/15) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 6. UEU-a — Članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Načelo retroaktivnosti povoljnijeg kaznenog zakona — Talijanski državljani koji su organizirali nezakonit ulazak rumunjskih državljana u Italiju — Djela poduzeta prije pristupanja Rumunjske Uniji — Učinak pristupanja Rumunjske na kazneno djelo pomaganja nezakonite imigracije — Provedba prava Unije — Nadležnost Suda”

(2016/C 441/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Campobasso

Stranke glavnog kaznenog postupka

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Izreka

Članak 6. UEU-a i članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da pristupanje jedne države Uniji ne sprječava drugu državu članicu da izrekne kaznu osobama koje su, prije tog pristupanja, počinile kazneno djelo pomaganja nezakonite imigracije u korist državljana prve države.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italija) – Tecnoedi Costruzioni Srl protiv Comune di Fossano

(Predmet C-318/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava radova — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 7. točka (c) — Pragovi za ugovore o javnoj nabavi — Prag koji nije dostignut — Izuzetno niske ponude — Automatsko isključenje — Mogućnost odabira koju ima javni naručitelj — Obveze javnog naručitelja koje proizlaze iz slobode poslovnog nastana, slobode pružanja usluga i općeg načela nediskriminacije — Ugovori koji mogu predstavljati određeni prekogranični interes)

(2016/C 441/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tecnoedi Costruzioni Srl

Tuženik: Comune di Fossano

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Regionalni upravni sud Pijemonta, Italija) odlukom od 29. travnja 2015. nije dopušten.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hessisches Finanzgericht – Njemačka) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH protiv Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

(Predmet C-412/15) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća za određene djelatnosti od javnog interesa — Članak 132. stavak 1. točka (d) — Isporuka ljudskih organa, krvi i mlijeka — Doseg — Plazma iz ljudske krvi koja se prerađuje i koristi u industrijske svrhe”

(2016/C 441/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hessisches Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Tuženik: Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da isporuka ljudske krvi koju su države članice dužne izuzeti na temelju te odredbe ne uključuje isporuku plazme koja se dobiva iz ljudske krvi kad ta krvna plazma nije izravno namijenjena za uporabu u terapijske svrhe, nego isključivo za proizvodnju lijekova.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Jean-Michel Adrien i dr. protiv Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Predmet C-466/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Nacionalni službenici upućeni na rad u instituciju ili tijelo Unije — Starosna mirovina — Pravo odabira — Prestanak ili nastavak osiguranja u nacionalnom mirovinskom sustavu — Ograničavanje zbrajanja mirovine stečene na temelju nacionalnog mirovinskog sustava s onom stečenom u mirovinskom sustavu Unije)

(2016/C 441/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Tuženi: Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji ima za učinak to da nacionalni službenik upućen na rad u instituciju ili tijelo Unije koji se u razdoblju upućivanja odluči za nastavak osiguranja u nacionalnom mirovinskom sustavu gubi sve povlastice ili dio povlastica koje proizlaze iz osiguranja u potonjem sustavu ako navrší deset godina staža u službi Unije, čime ostvaruje pravo na mirovinu na temelju njezina mirovinskog sustava.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Riigikohus – Estonija) – F. Hoffmann-La Roche AG protiv Accord Healthcare OÜ

(Predmet C-572/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Industrijsko i trgovačko vlasništvo — Patent — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 21. stavak 2. — Prijelazne odredbe — Svjedodžba dodijeljena u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice prije njezina pristupanja Europskoj uniji — Tumačenje članka 21. stavka 2. — Trajanje svjedodžbe — Valjanost članka 21. stavka 2. — Prilagodba sekundarnog zakonodavstva koja izravno proizlazi iz akta o pristupanju — Nenadležnost Suda)

(2016/C 441/06)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F. Hoffmann-La Roche AG

Tuženik: Accord Healthcare OÜ

Izreka

1. Sud Europske unije nije nadležan za odlučivanje o valjanosti članka 21. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove, kako je izmijenjena Aktom o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.
2. Članak 21. stavak 2. Uredbe br. 469/2009, kako je izmijenjena, treba tumačiti na način da se primjenjuje na svjedodžbu o dodatnoj zaštiti za određeni lijek koju je izdala država članica prije pristupanja Europskoj uniji. Budući da je za taj lijek unutar Europskog gospodarskog prostora izdano odobrenje za stavljanje u promet koje je prethodilo onom izdanom u spomenutoj državi članici i, u predmetnom slučaju, njezinu pristupanju Uniji, samo to prvo odobrenje za stavljanje u promet treba uzeti u obzir za određivanje trajanja spomenute svjedodžbe o dodatnoj zaštiti.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – Maja Marinova ET protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktila” Veliko Tarnovo pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Predmet C-576/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Članak 9. stavak 1. — Članak 14. stavak 1. — Članci 73., 80. i 273. — Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti — Utaja poreza — Nepravilnosti u računovodstvu — Prikrivanje isporuka i prihoda — Određivanje oporezovog iznosa)

(2016/C 441/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maja Marinova ET

Tuženik: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Veliko Tarnovo pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Izreka

Članak 73. stavak 273. točku (a), članak 9. stavak 1., članak 14. stavak 1. i članke 73. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006., kao i načelo porezne neutralnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, a na temelju kojega, u slučaju nepostojanja robe koja je dostavljena obvezniku u njegovu skladištu i neknjiženja njezinih pratećih poreznih dokumenata od strane poreznog obveznika, porezna uprava može pretpostaviti da je navedeni obveznik kasnije prodao tu robu trećim osobama i odrediti oporezivi iznos za prodaju navedene robe s obzirom na činjenične elemente kojima ona raspolaže, primjenom pravila koja nisu propisana tom direktivom. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri prekoračuju li odredbe toga propisa ono što je nužno za osiguranje pravilne naplate PDV-a i sprečavanje utaje.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. listopada 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-583/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Prometna politika — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Cestovni prijevoznik — Pojednostavljenje i administrativna suradnja — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza — Međupovezanost nacionalnih elektroničkih registara)

(2016/C 441/08)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux, M. M. Farrajota i P. Guerra e Andrade, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i C. Guerra Santos, agenti)

Izreka

1. Time što je propustila uspostaviti nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza te što je propustila uspostaviti njegovu međupovezanost s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica, Portugalska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 16. stavka 1. i 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ.
2. Portugalskoj Republici se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016., str. 29.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(Predmet C-23/16) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Zajednička pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza — Nepostojanje međupovezanosti s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica)**

(2016/C 441/09)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: J. Hottiaux, agent)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Time što je propustila uspostaviti nacionalni elektronički registar poduzetnika cestovnog prijevoza te što je propustila uspostaviti njegovu međupovezanost s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica, Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 16. stavka 1. i 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ.
2. Republici Poljskoj se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 98, 14. 3. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. kolovoza 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Jorge Luis Colino Sigüenza protiv Ayuntamiento de Valladolid i IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa**(Predmet C-472/16)**

(2016/C 441/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Jorge Luis Colino Sigüenza

Druge stranke u postupku: Ayuntamiento de Valladolid i IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati da je ostvaren prijenos u smislu Direktive 2001/23/EZ ⁽¹⁾ ako koncesionar gradske glazbene škole – koji je sva materijalna sredstva primio od gradske uprave (poslovni prostori, instrumenti, dvorane, namještaj), ima vlastito osoblje i pruža usluge obrazovanja – prestane obavljati djelatnost 1. travnja 2013., dva mjeseca prije kraja školske godine 2012./2013., pri čemu je sva materijalna sredstva vratio gradskoj upravi koja nije nastavila obavljati djelatnost radi dovršetka školske godine 2012./2013., nego je organizirala novi postupak dodjele koncesije novom ugovaratelju, koji je u rujnu 2013., početkom nove školske godine 2013./2014., nastavio obavljati djelatnost, prilikom čega je gradska uprava novom ugovaratelju prenijela potrebna materijalna sredstva kojima je raspolagao prethodni ugovaratelj gradske uprave (poslovni prostori, instrumenti, dvorane, namještaj)?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, treba li u opisanim okolnostima u kojima je neispunjavanje obveza izvornog nositelja djelatnosti (gradska uprava) prinudilo prvog ugovaratelja da prestane obavljati djelatnost i da otpusti sve svoje radnike, nakon čega je taj izvorni nositelj djelatnosti prenio materijalna sredstva drugom ugovaratelju koji je nastavio istu djelatnost, tumačiti da je u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 2001/23/EZ do otpuštanja radnika prvog ugovaratelja došlo zbog „gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, radi kojih su potrebne promjene u radnoj snazi” ili je pak razlog za to bio „prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona”, zabranjen istim člankom?
3. Ako se u pogledu drugog pitanja smatra da je razlog otpuštanja bio prijenos, koji je stoga protivan Direktivi 2001/23/EZ, treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu je protivno nacionalno zakonodavstvo koje sucu pojedincu ili sudu zabranjuje da donese meritornu odluku o navodima radnika koji otkaz, do kojeg je došlo u okviru kolektivnog otkazivanja, osporava u pojedinačnom postupku kako bi obranio prava koja proizlaze iz Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona i Direktive Vijeća 98/59/EZ⁽¹⁾ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje zbog toga što postoji pravomoćna presuda u pogledu kolektivnog otkazivanja donesena u postupku u kojem radnik nije mogao sudjelovati, ali u kojem su sudjelovali ili su mogli sudjelovati sindikati zastupljeni kod poslodavca i/ili kolektivni zakonski zastupnici radnika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 2001., L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.)
SL 2001., L 82, str. 16.

⁽²⁾ SL 1998., L 225, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2016. uputio Cour d'appel de Colmar (Francuska) –
Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless**

(Predmet C-474/16)

(2016/C 441/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Colmar

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Prethodna pitanja

Obvezuje li, s jedne strane, institucije i tijela države domaćina, i s druge strane, sudove te iste države članice učinak potvrde A1 koju agenciji za privremeno zapošljavanje sukladno članku 19. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 883/2004 od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti⁽¹⁾ izdaje institucija države članice čije zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti ostaje primjenjivo na situaciju zaposlene osobe ako je utvrđeno da uvjeti radnog odnosa zaposlene osobe očito ne ulaze u materijalno područje primjene posebnih pravila iz članka 12. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 883/2004?

⁽¹⁾ SL L 284, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5, svezak 2, str. 171.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. rujna 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Alfreda Sáncheza Martínez i Sandre Sánchez Triviño

(Predmet C-486/16)

(2016/C 441/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bankia S.A.

Tuženici: Alfredo Sánchez Martínez i Sandra Sánchez Triviño

Prethodna pitanja

1. Je li protivno članku 4. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima prilikom odlučivanja o nepoštenosti odredbe o prijevremenom dospjeću, poput one o kojoj je riječ u spornom ugovoru, sklopljenom između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača, voditi računa ne samo o okolnostima koje postoje u trenutku sklapanja ugovora, nego i o težini potrošačeve povrede nakon njegova sklapanja?
2. Je li protivno načelu djelotvornosti iz članka 7. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, izdati rješenje o ovrši na temelju odredbe o prijevremenom dospjeću koja je proglašena nepoštenom konačnom sudske odlukom donesenom u ranijem postupku ovrhe na nekretnini koji se vodio između istih stranaka i temeljio na istom ugovoru o hipotekarnom kreditu, čak i kad materijalni učinci pravomoćnosti te odluke nisu priznati u nacionalnom pravnom poretku, ali on ne predviđa mogućnost pokretanja novog ovršnog postupka na temelju istog ovršnog naslova?
3. Je li, u okolnostima postupka ovrhe na nekretnini u kojem je prvostupanjski sud odbio donijeti rješenje o ovrši jer se temelji na odredbi o prijevremenom dospjeću koja je proglašena nepoštenom u ranijem postupku ovrhe na nekretnini koji se temeljio na istoj osnovi i vodio između istih stranaka, a u kojem je drugostupanjsko tijelo ukinulo odluku o odbijanju donošenja rješenja o ovrši te je prvostupanjskom sudu vratilo predmet kako bi potonji donio spomenuto rješenje, protivno načelu djelotvornosti iz članka 7. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima to da je prvostupanjski sud vezan odlukom drugostupanjskog suda ili nacionalno pravo valja tumačiti na način da prvostupanjski sud nije vezan odlukom drugostupanjskog suda jer već postoji ranija konačna sudska odluka u kojoj je odredba o prijevremenom dospjeću na kojoj se temelji rješenje o ovrši proglašena ništavom, pa u ovom slučaju ovršni prijedlog treba ponovo proglasiti nedopuštenim?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2016. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP protiv Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Predmet C-491/16)

(2016/C 441/13)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Tuženik: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Prethodna pitanja

1. Treba li Operativni program ruralnog razvoja (nazvan Program AGRO) smatrati „višegodišnjim programom” u smislu članka 14. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 ⁽¹⁾ od 21. lipnja 1999. (koja je u međuvremenu stavljena izvan snage u skladu s člankom 107. Uredbe Vijeća (EZ) 1083/2006 ⁽²⁾ od 11. srpnja 2006., ne dovodeći u pitanje članak 105. stavak 1. potonje uredbe)?
2. Treba li Program AGRO smatrati „višegodišnjim programom” za potrebe primjene članka 3. stavka 1. drugog podstavka druge rečenice Uredbe br. 2988/95 ⁽³⁾ od 18. prosinca 1995., u skladu s kojom „[u] slučaju višegodišnjih programa, rok zastare teče do konačnog završetka programa”?
3. Ako se Program AGRO smatra „višegodišnjim programom” za potrebe primjene članka 3. stavka 1. drugog podstavka druge rečenice Uredbe br. 2988/95:
 - primjenjuje li se na zastaru upravnih postupaka pokrenutih unutar područja primjene navedenog programa četverogodišnji rok iz članka 3. stavka 1. te uredbe?
 - nastupa li zastara ako četverogodišnji rok istekne prije završetka programa, ili
 - se, s obzirom na članak 3. stavak 1. drugi podstavak drugu rečenicu Uredbe br. 2988/95, *dies ad quem* roka zastare produžuje tako da se podudara s danom „konačnog završetka [višegodišnjeg] programa”?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1260/1999 od 21. lipnja 1999. o utvrđivanju općih odredaba o strukturnim fondovima (SL 1999., L 161, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL 2006., L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. rujna 2016. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Maximilian Schrems protiv Facebook Ireland Limited

(Predmet C-498/16)

(2016/C 441/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maximilian Schrems

Tuženik: Facebook Ireland Limited

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. Uredbe br. 44/2001⁽¹⁾ o [sudskoj] nadležnosti, priznanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da „potrošač” u smislu te odredbe gubi to svojstvo ako, nakon što već dulje koristi svoj privatni Facebook račun u vezi s ostvarivanjem svojih zahtjeva, objavljuje knjige, ponekad održava predavanja koja se naplaćuju, vodi internetske stranice, prikuplja donacije za ostvarivanje svojih zahtjeva te mu brojni potrošači ustupaju svoje zahtjeve u zamjenu za obećanje da će im u slučaju uspjeha u postupku, po odbitku troškova postupka predati eventualno dobiveni iznos?
2. Treba li članak 16. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da potrošač u jednoj državi članici pred sudom nadležnim prema domicilu tužitelja može isticati istodobno s vlastitim zahtjevima iz potrošačkih ugovora i zahtjeve drugih potrošača s domicilom
 - a. u istoj državi članici,
 - b. u drugoj državi članici ili
 - c. u trećoj državi

ako su mu ti zahtjevi, koji proizlaze iz potrošačkih ugovora s istim tuženikom i u istom pravnom kontekstu, ustupljeni i ako ugovori o ustupanju ne pripadaju u profesionalnu djelatnost tužitelja, nego služe zajedničkom ostvarivanju zahtjeva?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

Žalba koju je 23. rujna 2016. podnijela Olga Stanislavivna Janukovič, kao nasljednica Viktora Viktoroviča Janukoviča, protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 12. srpnja 2016. u predmetu T-347/14: Olga Stanislavivna Janukovič protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Olga Stanislavivna Janukovič, kao nasljednica Viktora Viktoroviča Janukoviča (zastupnik: T. Beazley QC)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda (deveto vijeće) od 12. srpnja 2016. u predmetu T-347/14 u dijelu navedenom u točkama 6. i 7. ove žalbe, odnosno:
 - točke 2. i 4. izreke tog rješenja;
 - točku 3. izreke rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 12. srpnja 2016. u predmetu T-347/14 u dijelu u kojem Opći sud smatra da ta točka 3. nalaže Vijeću Europske unije snošenje troškova nastalih žaliteljici, ali ne i troškove koji su nastali preinulom;

- vrati predmet Općem sudu na ponovnu raspravu i odlučivanje, ili podredno:
 - usvoji zahtjev žaliteljice u postupku pred Općim sudom u dijelu navedenom u točkama 6. i 7. gore, odnosno poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/143 ⁽¹⁾ od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119, Uredbu Vijeća (EU) 2015/138 ⁽²⁾ od 29. siječnja 2015. o izmjeni Uredbe br. 208/2014, Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/364 ⁽³⁾ od 5. ožujka 2015. i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2015/357 ⁽⁴⁾ od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe br. 208/2014, u dijelu u kojem se te mjere odnose na Viktora Viktoroviča Janukoviča i
 - ako Sud smatra da Opći sud nije to već učinio, naloži Vijeću Europske unije snošenje i troškova žaliteljice i troškova nastalih preminulom u vezi sa zahtjevom za poništenje navedenim u tužbi;
 - naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova žaliteljice, uključujući troškove nastale preminulom, u vezi s zahtjevom za poništenje navedenom u podnesku kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva;
- u svakom slučaju, naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvo, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 84., 89., i 92. pobijanog rješenja zaključio da je podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva nedopušten jer je podnesen u ime preminulog nakon njegove smrti. Sud je pogrešno zaključio da se u okolnostima ovog slučaja dopuštenost podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva treba ocijeniti samo s obzirom na situaciju u vrijeme kada je podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva podnesen. Dopuštenost podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva trebala se trebala ocijeniti cjelovito uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja.

Drugo, čak i ako je Opći sud pravilno zaključio da se dopuštenost podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva trebala ocijeniti samo s obzirom na situaciju u vrijeme kada je podnesen, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva, u biti, nije podnesen u ime žaliteljice. Iz podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva je, s obzirom na ostale dokumente podnesene Općem sudu, jasno da je podnesen u ime preminulog od strane/u ime žaliteljice u svojstvu *de facto* slijednika i nasljednice preminulog. Kao takav, bio je dopušten uzimajući u obzir činjeničnu situaciju u vrijeme kada je podnesen. Drugačijim zaključkom, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava iskrivljavanjem dokaza koji su mu podneseni.

Treće, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava jer nije razlikovao između (i) dopuštenosti podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva i (ii) dopuštenosti drugog zahtjeva za poništenje. Opći sud je: (1) pogrešno propustio uzeti u obzir da je dopustio prekid u odnosu na podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva; (2) pogrešno zaključio da se dopuštenost podneska kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva treba ocjenjivati samo s obzirom na situaciju koja je postojala u vrijeme kada je podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbenog zahtjeva podnesen; (3) pogrešno zanemario činjenicu da se temeljem ukrajinskog zakona o nasljeđivanju slijednik utvrđuje šest mjeseci nakon smrti ali s retroaktivnim učinkom te je (4) slijedom toga, pogrešno i bez opravdanja uskratio žaliteljici pristup sudu kako bi osporavala akte iz 2015. kao slijednik i kao nasljednica ili na drugi način.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini
SL L 24, str. 16.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/138 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini
SL L 24, str. 1.

⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini
SL L 62, str. 25.

⁽⁴⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini
SL L 62, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2016. uputio Administrativen sad Sofija grad (Bugarska) – „Entertainment Bulgaria System” EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

(Predmet C-507/16)

(2016/C 441/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofija grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Entertainment Bulgaria System” EOOD

Tuženik: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 214. Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u odnosu na pravo na odbitak može pridati različita važnost slučajevima identifikacije u svrhu obračuna poreza na dodanu vrijednost ili mu se protivi da države članice slučajevima identifikacije pridaju različitu važnost, kao što je to slučaj u članku 97.a i članku 70. stavku 4. ZDDS-a?
2. Treba li članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 tumačiti na način, da osoba koja je identificirana sukladno članku 214. stavku 1. točki (e) nema pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji je platila za usluge koje su joj isporučili porezni obveznici iz drugih država članica, ako isporuke tih usluga koristi kako bi isporučila usluge u drugim državama članicama i ostvareni su ostali materijalni i formalni uvjeti za provedbu prava na odbitak?
3. Treba li članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba poput članka 70. stavka 4. ZDDS-a, prema kojem osobe registrirane temeljem članka 214. stavka 1. točaka (d) ili (e), a ne temeljem članka 214. stavka 1. točke (a) Direktive u svrhu obračuna poreza na dodanu vrijednost uopće nemaju pravo na odbitak pretporeza?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Tužba podnesena 29. rujna 2016. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg

(Predmet C-511/16)

(2016/C 441/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. van Beek, G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da time što nije donijelo, najkasnije 1. lipnja 2015., zakone i druge propise potrebne za usklađenje s Direktivom 2014/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni direktiva Vijeća 92/58/EEZ, 92/85/EEZ, 94/33/EZ, 98/24/EZ i Direktive 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća kao bi ih uskladilo s Uredbom 1272/2008 o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, ili u svakom slučaju nije o tome obavijestilo Komisiju, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo je obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 1. navedene direktive;
- naložiti Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, sukladno članku 260. stavku 3. UFEU-a, plaćanje dnevne novčane kazne u visini 8 710 eura počevši od dana objave presude u ovom predmetu zbog povrede obveze obavješćivanja o mjerama za prenošenje Direktive 2014/27/EU;
- naložiti Velikom Vojvodstvu Luksemburgu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive istekao je 1. lipnja 2015.

Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo je svoju obvezu obavješćivanja o mjerama za prenošenje u roku za prenošenje predviđenom člankom 6. stavkom 1. Direktive 2014/27/EU.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler protiv Vijeća

(Predmet T-351/13) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Konačna antidampinška pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Određivanje uobičajene vrijednosti — Članak 2. stavak 7. točka (a) Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Pravilo niže pristojbe — Članak 9. stavak 4. Uredbe br. 1225/2009 — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 441/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kina) i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Njemačka) (zastupnici: K. Neuhaus, H.-J. Freund i B. Ecker, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i B. Driessen, agenti, uz asistenciju B. O’Connora, *solicitor* i S. Gubela, odvjetnika)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. França i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 372/2013 od 22. travnja 2013. kojom se izmjenjuje Provedbena uredba (EU) br. 1008/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon djelomične privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (SL 2013, L 112, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 124., str. 305.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska Komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 252, 31. 8. 2013.

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – August Storck protiv EUIPO-a – Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Predmet T-367/14) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Verbalni žig Europske unije Fruitfuls — Stvarna uporaba — Članak 51. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 441/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: August Storck KG (Berlin, Njemačka) (zastupnici: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert i T. Reher, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku A. Poch, zatim G. Schneider i D. Gája, te naposljetku D. Gája, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Sjeverna Karolina, Sjedinjene Države) (zastupnik: L. Bakers, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. ožujka 2014. (predmet R 1580/2013-5) koja se odnosi na postupak povodom opoziva između Chiquita Brands i August Storck.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. ožujka 2014. (predmet R 1580/2013-5) u dijelu u kojem je potvrdila odluku Odjela za poništaje kojom se opoziva osporavani žig u pogledu „slatkiša” iz razreda 30. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Sina Bank protiv Vijeća

(Predmet T-418/14) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprečavanja širenja nuklearnog oružja — Zamrzavanje financijskih sredstava — Tužba za poništenje — Rok za tužbu — Preinaka tužbenog zahtjeva — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)

(2016/C 441/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sina Bank (Teheran, Iran) (zastupnici: B. Mettetal i C. Wucher-North, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i D. Gicheva, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a, a kojim se traži poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća, kako proizlazi iz Obavijesti od 15. ožujka 2014. namijenjene osobama i subjektima na koje se primjenjuju mjere ograničavanja predviđene Odlukom Vijeća 2010/413/ZVSP i Uredbom Vijeća (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2014., C 77, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.), o zadržavanju tužiteljeva imena na popisu iz Priloga II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010., L 195, str. 39.), kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2010/

644/ZVSP od 25. listopada 2010. (SL 2010., L 281, str. 81.), i iz Priloga IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012., L 88, str. 1.) te, s druge strane, Odluke Vijeća 2014/776/ZVSP od 7. studenoga 2014. o izmjeni Odluke 2010/413 (SL 2014., L 325, str. 19.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1202/2014 od 7. studenoga 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 (SL 2014., L 325, str. 3.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/1008 od 25. lipnja 2015. o izmjeni Odluke 2010/413 (SL 2015., L 161, str. 19.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/1001 od 25. lipnja 2015., o provedbi Uredbe br. 267/2012 (SL 2015., L 161, str. 1.) u dijelu u kojem su ti akti zadržali tužiteljevo ime na popisu iz Priloga II. Odluci 2010/413, kako je izmijenjena Odlukom 2010/644, i iz Priloga IX. Uredbi br. 267/2012.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća Europske unije, kako proizlazi iz Obavijesti od 15. ožujka 2014. namijenjene osobama i subjektima na koje se primjenjuju mjere ograničavanja predviđene Odlukom Vijeća 2010/413/ZVSP i Uredbom Vijeća (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana, da zadrži uvrštenje imena Sina Banka na popisu koji se nalazi u Prilogu II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2010/644/ZVSP od 25. listopada 2010., i Prilogu IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010.
2. Odluka Vijeća 2014/776/ZVSP od 7. studenoga 2014. o izmjeni Odluke 2010/413, Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1202/2014 od 7. studenoga 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012, Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/1008 od 25. lipnja 2015. o izmjeni Odluke 2010/413 i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/1001 od 25. lipnja 2015. o provedbi Uredbe br. 267/2012 poništavaju se u mjeri u kojoj je njima zadržano uvrštenje imena Sina Banka na popis koji se nalazi u Prilogu II. Odluci 2010/413, kako je izmijenjena Odlukom 2010/644, ili u Prilogu IX. Uredbi br. 267/2012.
3. Učinci Odluke 2015/1008 zadržavaju se u dijelu u kojem se odnose na Sina Bank od datuma njezina stupanja na snagu do datuma isteka roka za žalbu protiv ove presude iz članka 56. stavka 1. Statuta Suda Europske unije ili, ako je u tom roku podnesena žalba protiv ove presude, do datuma odbijanja te žalbe.
4. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Eveready Battery Company protiv EUIPO-a – Hussain i dr. (POWER EDGE)

(Predmet T-824/14) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije POWER EDGE — Raniji verbalni žig Europske unije EDGE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 15. stavak 1. i članak 42. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 441/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Missouri, Sjedinjene Države) (zastupnik: N. Hebeis, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Garrido Otaola i M. Fischer, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijenti u postupku pred Općim sudom: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain i Zahra Hussain (Leeds, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, QC)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. listopada 2014. (predmet R 38/2014-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Eveready Battery Company, s jedne strane, i članova obitelji Hussain, s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Eveready Battery Company, Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft protiv EUIPO-a (BRAUWELT)

(Predmet T-56/15) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije BRAUWELT — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnoga karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 441/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Nuremberg, Njemačka) (zastupnik: M. Höfler, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2014. (predmet R 1121/2014-4), u vezi s registracijom verbalnog znaka BRAUWELT kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 18. listopada 2016. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a (MEISSEN KERAMIK)

(Predmet T-776/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije MEISSEN KERAMIK — Relativni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 441/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Njemačka) (zastupnici: M. Vohwinkel i M. Bagh, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek i A. Schiffko, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. listopada 2015. (predmet R 531/2015-1) koja se odnosi na prijavu figurativnog znaka MEISSEN KERAMIK kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Meissen Keramik GmbH nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Tužba podnesena 12. rujna 2016. – Gall Pharma protiv EUIPO -a – Pfizer (Styriagra)

(Predmet T-662/16)

(2016/C 441/24)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austrija) (zastupnici: D. Reichelt i L. Figura, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pfizer Inc. (New York, New York, Sjedinjene Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „Styriagra” – žig Europske unije br. 12 161 469

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. lipnja 2016. u predmetu R 724/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- nakon poništenja pobijane odluke odbije prigovor protiv žiga Europske unije br. 000233890 u postupku povodom prigovora br. 002286568;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Žalba koju je 19. rujna 2016. podnio Pieter De Meyer i drugi protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-113/15, Adriaen i dr. protiv Komisije

(Predmet T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Pieter De Meyer (Bruxelles, Belgija) i drugih 8 stranaka (zastupnik: R. Rata, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 20. srpnja 2016. u predmetu F-113/15;
- poništi odluku tijela za imenovanje Europske komisije od 14. studenoga 2014., izdanu putem upravne obavijesti br. 41/2014, kojom se utvrđuje popis dužnosnika promaknutih u sklopu postupka promaknuća za 2014. jer na tom popisu nisu navedena imena žalitelja;
- naloži Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova žalitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava, a počinjene su prilikom odbijanja prvog tužbenog razloga tužitelja kao neosnovanog. Žalitelji tvrde da je Službenički sud počinio četiri glavne pogreške u svezi s prvim tužbenim razlogom:
 - prvo, Službenički sud je, suprotno mjerodavnoj sudskoj praksi, utvrdio da ne treba ispitivati zakonitost radnji tijela za imenovanje ukoliko to tijelo izjavi da je ispunilo svoje zakonske dužnosti i obveze;
 - drugo, Službenički sud je pogriješio kada je odbacio kao dokaz izvješće Zajedničkog odbora za praćenje i kada nije na učinkovit način uzeo u obzir dokazanu nemogućnost uspoređivanja u izvorima informacija koje je koristilo tijelo za imenovanje;
 - treće, Službenički sud je pogriješio što nije uzeo u obzir – bez opravdanja – postojanje argumenta i dokaza, koje su iznijeli tužitelji, u svezi sa matematičkom procjenom metode ocjenjivanja riječima tijela za imenovanje kao i cijelog drugog dijela prvog tužbenog razloga tužitelja;
 - četvrto, Službenički sud je pogriješio u svojoj pretpostavci da nedostatak učinkovite ocjene usporedbe zasluga ne može dovesti do poništenja odluke o promaknuću.
2. Drugim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava u svezi s njihovim drugim tužbenim razlogom:
 - prvo, samovoljnim ograničavanjem područja primjene i primjenjivosti članka 25. Pravilnika o osoblju kao i tužiteljevih temeljnih prava sukladno pravu Unije na način koji je suprotan namjeri zakonodavca Unije; i
 - drugo, odbijanjem drugog tužbenog razloga tužitelja kao neosnovanog zbog očito pogrešnih razloga.
3. Trećim žalbenim razlogom, koji se temelji na propuštanju provedbe nepristranog i učinkovitog sudskog nadzora koji je doveo do povrede prava tuženikâ na učinkoviti pravni lijek, žalitelji tvrde:
 - prvo, da je sudac izvjestitelj iznio štetne navode kojima pokazuje svoju subjektivnost u pripremnom izvještaju kojim se preventivno odlučuje o ishodu tužiteljevih tužbenih razloga;
 - drugo, da predsjednik Službeničkog suda nije izuzeo suca i uputio predmet nekom drugom vijeću, a priznao je da su pobijani štetni navodi prekopirani iz nekog drugog predmeta s nekim drugim tužiteljima;
 - treće, da je Službenički sud selektivno zanemario i odbacio ključne tvrdnje i dokaze a da ih nije uzeo u obzir ili preispitao. Zaključno, žalitelji smatraju da je Službenički sud povrijedio njihovo pravo na učinkoviti pravni lijek zbog toga što nije proveo nepristran i učinkovit sudski nadzor.

Žalba koju je 19. rujna 2016. podnio HL protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-112/15, HL protiv Komisije

(Predmet T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: HL (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: R. Rata, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 20. srpnja 2016. u predmetu F-112/15;
- poništi odluku tijela za imenovanje Europske komisije od 14. studenoga 2014., izdanu putem upravne obavijesti br. 41/2014, kojom se utvrđuje popis dužnosnika promaknutih u sklopu postupka promaknuća za 2014. jer na tom popisu nije navedeno ime žalitelja;
- naloži Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova žalitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava, a počinjene su prilikom odbijanja prvog tužbenog razloga tužitelja kao neosnovanog. Žalitelj tvrdi da je Službenički sud počinio četiri glavne pogreške u svezi s prvim tužbenim razlogom:
 - prvo, Službenički sud je, suprotno mjerodavnoj sudskoj praksi, utvrdio da ne treba ispitivati zakonitost radnji tijela za imenovanje ukoliko to tijelo izjavi da je ispunilo svoje zakonske dužnosti i obveze;
 - drugo, Službenički sud je pogriješio kada je odbacio kao dokaz izvješće Zajedničkog odbora za praćenje i kada nije na učinkovit način uzeo u obzir dokazanu nemogućnost uspoređivanja u izvorima informacija koje je koristilo tijelo za imenovanje;
 - treće, Službenički sud je pogriješio što nije uzeo u obzir – bez opravdanja – postojanje argumenta i dokaza, koje je iznio žalitelj, u svezi sa matematičkom procjenom metode ocjenjivanja riječima tijela za imenovanje kao i cijelog drugog dijela njegovog prvog tužbenog razloga;
 - četvrto, Službenički sud je pogriješio u svojoj pretpostavci da nedostatak učinkovite ocjene usporedbe zasluga ne može dovesti do poništenja odluke o promaknuću.
2. Drugim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava u svezi s njegovim drugim tužbenim razlogom:
 - prvo, samovoljnim ograničavanjem područja primjene i primjenjivosti članka 25. Pravilnika o osoblju kao i žaliteljevih temeljnih prava sukladno pravu Unije na način koji je suprotan namjeri zakonodavca Unije; i

- drugo, odbijanjem drugog tužbenog razloga žalitelja kao neosnovanog zbog očito pogrešnih razloga.
3. Trećim žalbenim razlogom, koji se temelji na propuštanju provedbe nepristranog i učinkovitog sudskog nadzora koji je doveo do povrede prava žalitelja na učinkoviti pravni lijek, žalitelj tvrdi:
- prvo, da je sudac izvjestitelj iznio štetne navode kojima pokazuje svoju subjektivnost u pripremnom izvještaju kojim se preventivno odlučuje o ishodu žaliteljevih tužbenih razloga;
 - drugo, da predsjednik Službeničkog suda nije izuzeo suca i uputio predmet nekom drugom vijeću, a priznao je da su pobijani štetni navodi prekopirani iz nekog drugog predmeta s nekim drugim tužiteljima;
 - treće, da je Službenički sud selektivno zanemario i odbacio ključne tvrdnje i dokaze a da ih nije uzeo u obzir ili preispitao. Zaključno, žalitelj smatra da je Službenički sud povrijedio njegovo pravo na učinkoviti pravni lijek zbog toga što nije proveo nepristran i učinkovit sudski nadzor.

Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Henkel Electronic Materials (Belgium) protiv Komisije

(Predmet T-681/16)

(2016/C 441/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Belgija) (zastupnici: N. Reypens, C. Docclo i T. Verstraeten, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- spoji ovaj predmet s predmetom T-131/16 zbog njihove međusobne povezanosti u svrhu usmenog dijela postupka presude;
- dopusti i prihvati zahtjeve za poništenje istaknute u ovoj tužbi;
- poništi članke 1. i 2. pobijane odluke ⁽¹⁾;
- podredno, poništi članak 2. pobijane odluke u dijelu u kojem se njime ne određuju prijelazne mjere;
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se navodi očita pogreška u ocjeni prilikom utvrđivanja pravnih akata koji čine navodnu državnu potporu i pogreška koja se tiče prava prilikom tumačenja članka 1. točke (d) Uredbe br. 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Drugi tužbeni razlog, u kojem se navodi pogreška koja se tiče činjenica u opisivanju referentnog sustava, očita pogreška u ocjeni prilikom analize tog sustava i pogreška koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i članka 1. točke (a) Uredbe br. 2015/1589.
3. Treći tužbeni razlog, u kojem se navodi pogreška u ocjeni gospodarske prednosti, pogreška koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i članka 1. točke (a) Uredbe br. 2015/1589.
4. Četvrti tužbeni razlog, u kojem se navodi pogreška u ocjeni selektivnosti potrebnoj za kvalifikaciju spornog programa kao državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a i članka 1. točke (a) Uredbe br. 2015/1589 te pogreška u ocjeni prilikom analiziranja mehanizma spornog programa.
5. Peti tužbeni razlog, u kojem se navodi pogreška u ocjeni prilikom analize opravdanosti uvjeta za primjenu spornog programa.
6. Šesti tužbeni razlog, u kojem se navodi pogreška u ocjeni navodne gospodarske prednosti proizašle iz spornog programa i nepreciznost prilikom ispitivanja spornog programa.
7. Sedmi tužbeni razlog, u kojem se navodi povreda legitimnih očekivanja poreznih obveznika i pravne sigurnosti.

- ⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2016/1699 od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 9837) (SL 2016., L 260, str. 61).
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Francuska protiv Komisije

(Predmet T-682/16)

(2016/C 441/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, D. Colas i D. Segoin, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi provedbenu odluku Komisije C(2016) 4287 final od 12. srpnja 2016., dostavljenu 13. srpnja 2016., kojom se obustavljaju mjesečna plaćanja Francuskoj iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP);
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 41. stavka 2. točke (b) Uredbe (EU) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1306/2013 o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uređaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1200/2005 i br. 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.). Ovaj tužbeni razlog sastoji se od dva dijela.
 - Prvi dio, prema kojem su francuske vlasti u cijelosti provele akcijski plan koji sadrži jasne pokazatelje razvoja utvrđene nakon konzultacija s Komisijom, koji plan je obuhvaćen pobijanom odlukom.

— Drugi dio, prema kojem se pobijana odluka temelji na elementima koji nisu bili predviđeni akcijskim planom.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti.

Tužba podnesena 24. rujna 2016. – PL protiv Komisije

(Predmet T-689/16)

(2016/C 441/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PL (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi potvrđujuću odluku načelnika odjela DG HR.B4 od 22. prosinca 2015. „Upravljanje karijerom i učinkovitost” o neizvršenju presude Službeničkog suda od 15. travnja 2015. donoseći odluku, koja je već izvršena prije više od 3 godine, o raspoređivanju tužitelja u interesu službe, iz Delegacije Europske unije na Zapadnoj obali i pojasu Gaze (Istočni Jeruzalem) u Glavnu upravu za mobilnost i promet (MOVE) u Bruxellesu s retroaktivnim učinkom od 1. siječnja 2013.;
- poništi implicitnu odluku o odbijanju tužiteljevog zahtjeva od 20. kolovoza 2015. kojeg je uputio njegov pravni savjetnik, da ga se obavijesti o mjerama koje je Komisija poduzela kako bi izvršila presudu Službeničkog suda od 15. travnja 2015. u predmetu F-96/13;
- naloži Komisiji da tužitelju plati iznos od 250 000 eura kao naknadu pretrpljene imovinske i neimovinske štete;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 266. UFEU-a zbog toga što se pobijanim odlukama ne poštuje izreka presude Službeničkog suda od 15. travnja 2015. u predmetu F-96/13 s obzirom na njeno obrazloženje koje je nužna potpora u smislu da je prijeko potrebno kako bi se utvrdilo točan smisao onoga što je presuđeno u izreci.
 - Tužitelj smatra da članak 266. UFEU-a nalaže Komisiji da izbjegne da bilo koji akt kojim se zamjenjuje poništeni akt bude zahvaćen istim nepravilnostima kao onima koje su prepoznate u presudi o poništenju, o čemu je riječ u ovom slučaju.
 2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na zlouporabu postupka, jer pobijane odluke ne predstavljaju izvršenje presude Službeničkog suda o poništenju koje je pravilno, pošteno i u dobroj vjeri i jedini cilj njihovog donošenja je bio stvoriti dojam o zakonitosti odluke koja, iako je poništena, je već izvršena prije više od tri godine.
 3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 22.a Pravilnika o osoblju.
-

Tužba podnesena 26. rujna 2016. – Elevation-Engenharia protiv Komisije**(Predmet T-691/16)**

(2016/C 441/30)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke***Tužitelj:* Elevation-Engenharia SA (Amadora, Portugal) (zastupnici: A. Pinto Cardoso i L. Fuzeta da Ponte, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- usvoji tužbu u cijelosti i stoga poništi tuženikove odluke koje sadržavaju obavijesti o terećenju koje je tužitelj primio u obavijesti od 3. kolovoza 2016.;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova koje treba odrediti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nenadležnosti. Tuženik nije nadležan niti ima ovlasti za donošenje akata čije se poništenje traži.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi postupka. Obrazloženje osporavanih obavijesti je implicitno ili prešutno, nejasno su formulirane i nisu u skladu s pravom Europske unije.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi Ugovora i pravnih pravila o njegovoj uporabi.

Tužba podnesena 27. rujna 2016. – CJ protiv ECDC-a**(Predmet T-692/16)**

(2016/C 441/31)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* CJ (Agios Stefanos, Grčka) (zastupnik: V. Koliass, odvjetnik)*Tuženik:* Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i, slijedom toga, naloži ECDC-ju da isplati tužitelju sve prihode koje je on trebao primiti od 1. svibnja 2012. do 31. prosinca 2014. da je ostao u službi ECDC-a, koje, dok čeka određenje ECDC-a, tužitelj privremeno računa u iznosu od 140 000 eura, uvećano za zateznu kamatu;
- naloži ECDC-u da mu isplati iznos od 13 000 eura kao naknadu neimovinske štete
- naloži ECDC-u snošenje vlastitih troškova i plaćanje troškova tužitelja u postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je ECDC povrijedio članak 266. UFEU-a pogrešnom primjenom presude Službeničkog suda Europske unije u spojenim predmetima F-159/12 i F-161/12, CJ/ECDC, tvrdeći među ostalim,
 - da je zbog neopozive promjene bitnih okolnosti ECDC pogrešno pripisao retroaktivni učinak pobijanoj odluci;
 - da je ECDC povrijedio načelo proporcionalnosti s obzirom na to da pobijana odluka nije bila ni prikladna niti nužna za ostvarivanje cilja koji se želio postići otkazom iz 2012. koji je poništen;
 - da je ECDC počinio očitu pogrešku u ocjeni neuzimanjem u obzir prijevaru prilikom zapošljavanja voditelja pravne službe ECDC-a;
 - da je ECDC povrijedio članak 22a. stavak 3. Pravilnika o osoblju otkazom tužitelju kao reakciju na njegovu prijavu *in tempore non suspecto* malo prije njegovog otpuštanja, činjenica koje su podigle sumnju u loše financijsko upravljanje u ECDC-u.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na novčanoj naknadi neimovinske štete koju je prouzročio ECDC povredom članka 266. UFEU-a i svojom tvrdnjom da je tužitelj nastojao promicati nepotizam.

Žalba koju je 28. rujna 2016. podnio HG protiv presude Službeničkog suda od 19. srpnja 2016. u predmetu F-149/15, HG protiv Komisije

(Predmet T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: HG (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 19. srpnja 2016. u predmetu F-149/15;
- slijedom toga, usvoji žaliteljeve zahtjeve iz provstupanjskog postupka i, stoga,
 - poništi odluku CMS 13-005 tripartitnog tijela za imenovanje u dijelu u kojem predviđa suspenziju napredovanja u viši stupanj u trajanju od 18 mjeseci te naknadu štete utvrđene odlukom od 108 596,35 eura;
 - ako je potrebno, poništi odluku o odbijanju žalbe žalitelja;
 - podredno, umanjí novčanu kaznu sadržanu u odluci CMS 13-005;
- naloži drugoj stranci u postupku naknadu neimovinske štete zbog povrede ugleda žalitelja procijenjenu na 20 000 eura;

- naloži tuženiku snošenje svih troškova;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova u prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, u vezi s financijskom odgovornošću žalitelja, temelji se na povredi obveze obrazlaganja, budući da Službenički sud nije odlučio o jednom od žaliteljevih prigovora, koji se odnosi na povredu načela proporcionalnosti. Osim toga počinio je više pogrešaka koje se tiču prava te je iskrivio elemente iz spisa.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi postupka kod pripremnih radnji tijekom donošenja pobijane odluke i povrede prava obrane žalitelja, kao i povreda obveze obrazlaganja i pogreške koje se tiču prava koje je Službenički sud počinio.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja od strane Komisije i Službeničkog suda.
4. Četvrti žalbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i činjenica a koju je Službenički sud počinio što se tiče prvog prigovora protiv žalitelja. Službenički sud je nadalje povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

Žalba koju je 29. rujna 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-104/15, U (*) protiv Komisije

(Predmet T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A.-C. Simon, F. Simonetti i G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: U (*) i Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu od Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. donesenu u predmetu F-104/15, U (*)/Komisija;
- kad je riječ o prvostupanjskom postupku, ako Opći sud smatra da može odlučiti o predmetu, odbije žalbu kao neosnovanu i tužiteljici iz prvostupanjskog postupka naloži snošenje troškova;
- kad je riječ o žalbenom postupku, naloži da svaka stranka snosi vlastite troškove u vezi s tim postupkom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, povredi obveze obrazlaganja kao i povredi zabrane odlučivanja *ultra petita* kad je riječ o točkama 53. do 56., 60., 75. do 78. pobijane presude.

(*) Informacije su izbrisane u okviru zaštite pojedinca u vezi s obradom osobnih podataka.

2. Drugi žalbeni razlog koji se temelji na nekoliko pogrešaka koje se tiču prava u tumačenju članka 20. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike kad je riječ o točkama 31., 57. do 60., 61. do 65. prve rečenice pobijane presude.
3. Treći žalbeni razlog koji se temelji na nekoliko pogrešaka koje se tiču prava i povredi obveze obrazlaganja kad je riječ o točkama 65., 67. do 79. pobijane presude.

Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Trasta Komerčbanka i drugi protiv ESB-a

(Predmet T-698/16)

(2016/C 441/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Trasta Komerčbanka AS (Riga, Latvija) i šest drugih tužitelja (zastupnici: O. Behrends, L. Feddern i M. Kirchner, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku ESB-a od 3. ožujka 2016. kojom se od Trasta Komerčbanka AS oduzima bankarska licenca; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio članak 24. Uredbe o SSM-u ⁽¹⁾ i povezane odredbe u svezi s preispitivanjem ranijih odluka ESB-a od strane Administrativnog odbora za preispitivanja.
2. Drugi tužbeni razlog, u kojem se navodi da ESB nije ispitao, te pažljivo i nepristrano ocijenio sve činjenice uključujući među ostalim to da ESB nije na odgovarajući način uzeo u obzir činjenicu da su informacije i dokumentacija koju je lokalno latvijsko regulatorno tijelo podnijelo bili netočni.
3. Treći tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načelo proporcionalnosti time što nije priznao dostupnost alternativnih mjera.
4. Četvrti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načelo jednakog postupanja.
5. Peti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio članak 19. i uvodnu izjavu 75. Uredbe o SSM-u i počinio *détournement de pouvoir*.
6. Šesti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

7. Sedmi tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio procesna pravila uključujući i pravo na saslušanje, pravo na pristup dokumentima, pravo na dovoljno obrazloženu odluku i povreda članka 83. stavka 1. Okvirne uredbe o SSM-u.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29. 10. 2013., str. 63.)

Žalba koju su 30. rujna 2016. podnijeli José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel protiv presude Službeničkog suda od 20. srpnja 2016. u predmetu F-126/15, Barroso Truta i dr. protiv Suda

(Predmet T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: José Barroso Truta (Bofferdange, Luksemburg), Marc Forli (Lexy, Francuska), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Belgija), Bernard Gradel (Konacker, Francuska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

proglasi i odluči:

— ukida se presuda Službeničkog suda u predmetu F-126/15, Barroso Truta i dr./Sud Europske unije;

odlučujući na temelju novih odredbi,

— naloži Sudu isplatu 61 121,08 eura na ime J. Barrosa Trute, 129 440,98 eura na ime Marca Forlija, 76 324,29 eura na ime Calogera Galantea i 99 565,13 eura na ime Bernarda Gradela, fondovima ili osigurateljima u ime žalitelja;

— podredno, naloži Sudu isplatu ranije navedenih iznosa žaliteljima uz povećanje tih iznosa za kamatu po godišnjoj stopi od 3,1 % računajući od datuma prijenosa njihovih mirovinskih prava u MSIEU;

— naloži Sudu snošenje troškova oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelji ističu tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na pogreški koja se tiče prava koju je Službenički sud (TFP) navodno počinio smatrajući da je tužba za naknadu štete nedopuštena jer tužitelji nisu poštovali prethodni postupak, koji je navodno trebao započeti podnošenjem žalbe, zatim mogućom tužbom za poništenje protiv odluka o priznavanju godina mirovinskog staža u MSIEU.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na pogreški koja se tiče prava koju je Službenički sud navodno počinio smatrajući da tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu nije pogrešno postupalo kod dostave prijedloga o priznavanju godina mirovinskog staža, koji su se svejedno pokazali nepotpunima odnosno netočnima jer su se odnosili na ugovorno osoblje u funkcijskoj skupini I.

3. Treći žalbeni razlog temelji se na pogreški koja se tiče prava koju je Službenički sud navodno počinio smatrajući da je naknada štete koju žalitelji potražuju hipotetska.

Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Pebagua protiv Komisije

(Predmet T-715/16)

(2016/C 441/36)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Španjolska) (zastupnik: A. J. Uceda Sosa, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu Provedbenu uredbu,
- podredno, poništi uvrštenje vrste *Procambarus clarkii* na popis potvrđen navedenom uredbom i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je podnesena protiv Provedbene uredbe Komisije (UE) 2016/1141 od 13. lipnja 2016. o donošenju popisa invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji u skladu s Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 189, str. 4.).

U prilog tužbi tužitelj navodi da u pogledu vrste *Procambarus clarkii* nisu ispunjeni zahtjevi iz članka 4. Uredbe 1143/2014 i da nije provedena procjena rizika u skladu s člankom 5. stavkom 1. navedene uredbe.

Tužba podnesena 4. listopada 2016. – Waldhausen protiv EUIPO-a (prikaz siluete konjske glave)

(Predmet T-717/16)

(2016/C 441/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Njemačka) (zastupnik: V. Ekey, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (prikaz siluete konjske glave) – prijava za registraciju br. 14 588 933

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. kolovoza 2016. u predmetu R 1195/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Berliner Stadtwerke protiv EUIPO-a (berlinWärme)

(Predmet T-719/16)

(2016/C 441/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker i A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „berlinWärme” – prijava za registraciju br. 14 062 558

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. srpnja 2016 u predmetu R 618/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 10. listopada 2016. – ARFEA protiv Komisije

(Predmet T-720/16)

(2016/C 441/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Italija) (zastupnici: M. Chiti, V. Angiolini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 10. lipnja 2016. o državnoj potpori SA.38132 (2015/c) (ex 2014/NN) – dodatna naknada za obavljanje javnih usluga za društvo ARFEA, i po potrebi druge akte koji su s njome povezani ili iz nje proizlaze, a koje se ovdje pobijaju.
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom se odlukom proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat, potpora dodijeljena kao naknada za izvršenje obveze pružanja javne usluge, koju je talijansko nadležno tijelo navodno dodijelilo tužitelju, privatnom trgovačkom društvu za pružanje usluga lokalnog javnog prijevoza na temelju koncesija te usluga privatnog prijevoza u okviru poduzetničke djelatnosti.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi i pogrešnoj primjeni članka 108. stavka 3. UFEU-a.
 - U tom smislu tvrdi da mjera koju Komisija osporava ne predstavlja državnu potporu. U svakom slučaju, nije riječ o „novoj” potpori na koju se odnosi navedena odredba.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi i pogrešnoj primjeni članka 107. UFEU-a.
 - U tom smislu tvrdi da osporavana mjera predstavlja naknadu za obveze obavljanja javnih usluga naložene društvu ARFEA na temelju pravomoćnih presuda talijanskih sudova, a ne „državnu potporu” u smislu navedene odredbe UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načelâ primjene prava Europske unije, općeg načela zabrane retroaktivne primjene pravnih pravila i pravne sigurnosti te načelâ koja je u tom području utvrdio Sud.
 - U tom smislu, tužitelj u ovom slučaju osporava primjenu Uredbe br. 1370/2007, a što je bilo predviđeno pobijanom odlukom. Zapravo, dio koji se odnosi na činjenice iz 1997. – 1998. potpada pod primjenu druge uredbe Zajednice (br. 1191/1969).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zastare prava.
 - U tom se pogledu navodi da tužitelj osporava odluku o povratu mjere u pitanju nakon osamnaest godina od trenutka nastanka činjenica iz predmeta.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općih načela za definiranje državnih potpora utvrđenih u sudskoj praksi Suda i načela postupovne autonomije država članica.
 - U tom smislu tvrdi da je tužitelj namjeravao dokazati, u dijelu u kojem se na njega odnosi, poštivanje načela koja je Sud utvrdio u predmetu C-280/00, Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg. Usto, to društvo osporava da se pobijanom odlukom ulazi u polje procjene koje je u ovlasti nacionalnih sudova.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi i pogrešnoj primjeni pravila o državnim potporama u kontekstu obveza obavljanja javnih usluga koje su određene jednostrano.
 - Tužitelj tvrdi da Komisija nije uzela u obzir da mu je, u ovom slučaju, Regija Pijemont naložila obvezu obavljanja javnih usluga naknađenu s mjerama koje nisu povezane s pojmom državne potpore.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela o vremenskom slijedu pravnih pravila.

- Tužitelj osporava, s drugog gledišta od onoga koje je navedeno pod točkom 3., da se u ovom slučaju primjenjuje Uredba br. 1370/2007. Tužitelj tvrdi da Komisija nije uzela u obzir da mu je, u ovom slučaju, Regija Pijemont naložila obvezu obavljanja javne usluge naknađenu s mjerama koje nisu povezane s pojmom državne potpore.

Žalba koju su 12. listopada 2016. podnijeli Giorgio Cocchi i Nicola Falcione protiv rješenja Službeničkog suda od 2. kolovoza 2016. u predmetu F-134/11, Cocchi i Falcione protiv Komisije

(Predmet T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgija) i Nicola Falcione (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

proglasi i odluči,

- poništava se rješenje Službeničkog suda u predmetu F-134/11, Cocchi i Falcione/Komisija;

odlučujući na temelju novih odredbi:

- poništava se odluka od 9. ožujka 2011. koja se odnosi na odbijanje zahtjeva za pružanje pomoći;
- Komisiji se nalaže isplatiti iznos od 22 000 eura N. Falcioneu i od 35 000 eura G. Cocchiju za pokriće štete koju su pretrpili;
- Komisiji se nalaže snošenje troškova postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, tužitelji ističu samo jedan žalbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je Službenički sud počinio kod ocjene interesa žalitelja za nastavak postupka. Naime, žalitelji su imali interes da se njihova žalba usvoji koji nije bio samo administrativne naravi.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR